

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. marca 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Kontrola koncentrácií medzi podnikmi – Nariadenie (ES) č. 139/2004 – Článok 21 ods. 1 – Vylučné uplatnenie tohto nariadenia na transakcie spadajúce pod pojem ‚koncentrácia‘ – Rozsah – Koncentrácia, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo, nedosahuje limity stanovené právom členského štátu pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Európskej komisii – Kontrola takejto koncentrácie orgánmi hospodárskej súťaže tohto členského štátu z hľadiska článku 102 ZFEÚ – Prípustnosť“

Vo veci C-449/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) z 1. júla 2021 a doručený Súdnemu dvoru 21. júla 2021, ktorý súvisí s konaním:

Towercast SASU

proti

Autorité de la concurrence,

Ministre chargé de l'économie,

za účasti:

Tivana Topco SA,

Tivana Midco SARL,

TDF Infrastructure Holding SAS,

TDF Infrastructure SAS,

Tivana France Holdings SAS,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, sudcovia M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl (spravodajca) a J. Passer,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 6. júla 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Towercast SASU, v zastúpení: P. Mèle a D. Théophile, avocats,
- Autorité de la concurrence, v zastúpení: E. Combe a J. Neto, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci Y. Anselin, avocat,
- Tivana Midco SARL a Tivana Topco SA, v zastúpení: S. Hamon a M.-C. Rameau, avocates,
- Tivana France Holdings SAS, TDF Infrastructure SAS, TDF Infrastructure Holding SAS, v zastúpení: H. Calvet, Y. Chevalier, A. Helfer, F. Salat-Baroux a Y. Trifounovitch, avocats,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. Bain, A.-L. Desjonquères a P. Dodeller, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Aiello, avvocato dello Stato,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, P. Huurnink a C. S. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: T. Baumé, P. Berghe a F. Castillo de la Torre, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 13. októbra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 21 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Towercast SASU na jednej strane a Autorité de la concurrence (Úrad pre hospodársku súťaž, Francúzsko) a ministre chargé de l'économie (minister hospodárstva, Francúzsko) na druhej strane vo veci rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti spoločnosti Towercast na zneužitie dominantného postavenia.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (EHS) č. 4064/89

- 3 Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31) nadobudlo účinnosť 21. septembra 1990. Podľa šiesteho až ôsmeho odôvodnenia tohto nariadenia:

- „(6) keďže články 85 a 86 [Zmluvy o EHS] napriek tomu, že sa podľa judikatúry Súdneho dvora vzťahujú na isté druhy koncentrácie, nie sú dostatočné pre kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa zmluvy;
- (7) keďže je preto potrebné vytvoriť nový právny nástroj vo forme nariadenia, ktorý by umožnil účinnú kontrolu všetkých foriem koncentrácie z hľadiska ich účinku na sústavu hospodárskej súťaže v rámci [Európskeho hospodárskeho] spoločenstva a ktorý by bol jediným nástrojom upravujúcim takéto formy koncentrácie;
- (8) keďže toto nariadenie by malo vychádzať nielen z článku 87 [Zmluvy o EHS], ale predovšetkým z článku 235 [EHS], podľa ktorého si môže Spoločenstvo udeliť ďalšie právomoci k jednaniu nevyhnutnému na dosiahnutie svojich cieľov týkajúcich sa prípadov koncentrácií na trhu s poľnohospodárskymi výrobkami uvedenými v prílohe II k zmluve [EHS]“.

- 4 Článok 22 uvedeného nariadenia stanovoval:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na koncentrácie podľa definície v článku 3.

2. Nariadeni[e Rady (EHS)] č. 17 [Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 [EHS] (Ú. v. ES L 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3)], [nariadenie Rady (EHS) č. 1017/68 [z 19. júla 1968 o uplatňovaní pravidiel súťaže na železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu (Ú. v. ES L 175, 1968, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 6)], [nariadenie Rady (EHS) č. 4056/86 [z 22. decembra 1986, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania článkov 85 a 86 [EHS] na námornú dopravu (Ú. v. ES L 378, 1986, s. 4; Mim. vyd. 07/001, s. 241)] a [nariadenie Rady (EHS) č. 3975/87 [zo 14. decembra 1987 stanovujúce postup pri uplatňovaní pravidiel hospodárskej súťaže pre podniky leteckej dopravy (Ú. v. ES L 374, 1987, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 262)] sa nevzťahujú na koncentrácie podľa definície v článku 3.

3. Ak [Európska k]omisia na žiadosť členského štátu zistí, že koncentrácia podľa definície článku 3, ktorá nemá rozsah Spoločenstva v zmysle článku 1, vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, ktoré by malo za dôsledok prekážku účinnej hospodárskej súťaže na území dotknutého členského štátu alebo štátov, ktoré podali spoločnú žiadosť, môže, ak má táto koncentrácia vplyv na obchod medzi členskými štátmi, prijať rozhodnutie podľa článku 8 ods. 2, druhého pododseku, článku 3 a 4.

...

5. Podľa odseku 3 Komisia prijme iba opatrenia nevyhnutne potrebné na udržanie alebo obnovu účinnej hospodárskej súťaže na území členského štátu, na ktorých požiadanie zasahuje

...“

Nariadenie č. 139/2004

5 Bez toho, aby boli dotknuté prechodné ustanovenia uvedené v článku 26 ods. 2 nariadenia č. 139/2004, toto nariadenie s účinnosťou od 1. mája 2004 zrušilo a nahradilo nariadenie č. 4064/89.

6 V odôvodneniach 2, 5 až 9, 20 a 24 nariadenia č. 139/2004 sa uvádza:

„(2) na účely dosiahnutia cieľov [ES] ustanovuje článok 3 ods. 1 písm. g) pre [Európske] spoločenstvo cieľ vytvoriť systém, ktorý zabezpečí, že nebude narušená hospodárska súťaž na vnútornom trhu. ...

...

(5) malo by sa... zabezpečiť, aby proces reorganizácie trvalo nenarušil hospodársku súťaž. Právo Spoločenstva musí preto obsahovať ustanovenia o takých formách koncentrácie, ktoré by mohli značne narušiť účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti;

(6) preto je potrebný osobitný právny nástroj, ktorý umožní účinnú kontrolu všetkých koncentrácií z hľadiska ich vplyvu na štruktúru hospodárskej súťaže v Spoločenstve a ktorý bude jediným právnym nástrojom uplatniteľným na takéto koncentrácie. Nariadenie [č. 4064/89] umožnilo vytvoriť politiku Spoločenstva v tejto oblasti. Na základe skúsenosti je však potrebné uvedené nariadenie vecne prepracovať na právnu úpravu schopnú prijímať výzvy integrovanejšieho trhu a budúceho rozširovania Európskej únie. V súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality uvedenými v článku 5 [ES] neprekračuje toto nariadenie rozsah toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ktorým je zabezpečiť, že nebude narušená hospodárska súťaž na spoločnom trhu v súlade so zásadou otvoreného trhového hospodárstva so slobodnou hospodárskou súťažou;

(7) články 81 a 82 [ES], napriek tomu, že sa podľa judikatúry Súdneho dvora vzťahujú na určité druhy koncentrácií, nie sú dostatočné na kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa Zmluvy [ES]. Toto nariadenie by preto malo byť založené nielen na článku 83 [ES], ale predovšetkým na článku 308 [ES], podľa ktorého si Spoločenstvo môže udeliť dodatočné právomoci nevyhnutné na dosiahnutie svojich cieľov a tiež právomoci týkajúce sa koncentrácií na trhoch s poľnohospodárskymi výrobkami uvedenými v prílohe č. 1 k Zmluve [ES];

(8) ustanovenia, ktoré sa majú prijať v tomto nariadení, by sa mali uplatňovať na významné štrukturálne zmeny, ktorých dopad na trh prekračuje štátne hranice ktoréhokoľvek členského štátu. Takéto koncentrácie by podľa všeobecného pravidla mali byť posudzované výlučne na úrovni Spoločenstva uplatňovaním systému jednostupňového konania a v súlade so zásadou subsidiarity. ...

(9) rozsah uplatňovania tohto nariadenia by sa mal stanoviť v závislosti od geografickej oblasti činnosti účastníkov koncentrácie a mal by byť obmedzený kvantitatívnymi limitmi tak, aby zahŕňal tie koncentrácie, ktoré majú význam pre celé Spoločenstvo. ...

...

(20) je účelné definovať pojem koncentrácie takým spôsobom, aby zahŕňala činnosti vyvolávajúce trvalé zmeny kontroly účastníkov koncentrácie a tým aj štruktúry trhu. Preto je vhodné, aby predmetom tohto nariadenia boli aj všetky spoločné podniky, ktoré trvalo vykonávajú všetky funkcie samostatného hospodárskeho subjektu. Taktiež je vhodné, aby sa úzko súvisiace transakcie, ktoré sú uskutočnené za rovnakých podmienok, alebo ktoré majú formu niekoľkých transakcií s cennými papiermi uskutočnených v primerane krátkej lehote, považovali za jedinú koncentráciu;

...

(24) s cieľom zabezpečiť systém nenarušenej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, ktorý podporuje politiku vykonávanú v súlade so zásadou otvoreného trhového hospodárstva so slobodnou hospodárskou súťažou, musí toto nariadenie umožňovať účinnú kontrolu všetkých koncentrácií z hľadiska ich účinku na hospodársku súťaž v Spoločenstve. Preto nariadenie [č. 4064/89] ustanovilo zásadu, že koncentrácia s významom pre celé Spoločenstvo, ktorá vytvára alebo posilňuje dominantné postavenie, v dôsledku ktorého by bola značne narušená účinná hospodárska súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti, by mala byť vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom.“

7 Článok 1 nariadenia č. 139/2004 stanovuje pôsobnosť tohto nariadenia takto:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 5 a článok 22, toto nariadenie sa vzťahuje na všetky koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo podľa tohto článku.

2. Koncentrácia má význam pre celé Spoločenstvo, ak:

a) spoločný celkový celosvetový obrat všetkých účastníkov koncentrácie je vyšší ako 5000 miliónov EUR; a

b) celkový obrat v rámci Spoločenstva každého z najmenej dvoch účastníkov koncentrácie je vyšší ako 250 miliónov EUR,

pokiaľ každý z účastníkov koncentrácie nedosahuje viac ako dve tretiny svojho celkového obratu v rámci Spoločenstva v jednom a tom istom členskom štáte.

3. Koncentrácia, ktorá nedosahuje limity ustanovené v odseku 2, má význam pre celé Spoločenstvo, ak:

a) spoločný celkový celosvetový obrat všetkých účastníkov koncentrácie je vyšší ako 2500 miliónov EUR;

b) v každom z najmenej troch členských štátov je spoločný celkový celosvetový obrat všetkých účastníkov koncentrácie vyšší ako 100 miliónov EUR;

c) v každom z najmenej troch členských štátov posudzovaných na účely písmena b) je celkový obrat každého z najmenej dvoch účastníkov koncentrácie vyšší ako 25 miliónov EUR;

d) celkový obrat v rámci Spoločenstva každého z najmenej dvoch účastníkov koncentrácie je vyšší ako 100 miliónov EUR,

pokiaľ každý z účastníkov koncentrácie nedosahuje viac ako dve tretiny svojho celkového obratu v rámci Spoločenstva v jednom a tom istom členskom štáte.

...“

8 Článok 3 tohto nariadenia vymedzuje pojem „koncentrácia“ takto:

„1. Za vznik koncentrácie sa považuje, ak je trvalá zmena kontroly spôsobená:

a) fúziou dvoch alebo viacerých predtým nezávislých podnikov alebo častí podnikov; [alebo]

b) získaním priamej alebo nepriamej kontroly nad celým alebo nad časťami jedného alebo viacerých ďalších podnikov jednou alebo viacerými osobami, ktoré už kontrolujú najmenej jeden podnik, alebo jedným alebo viacerými podnikmi, či už kúpou cenných papierov alebo aktív, zmluvne alebo iným spôsobom.

2. Kontrola pozostáva [vyplýva – *neoficiálny preklad*] z práv, zmlúv alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré samostatne alebo spoločne a vzhľadom na príslušné skutočnosti alebo právne predpisy dávajú možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv nad podnikom predovšetkým prostredníctvom:

a) vlastníckych alebo užívacích práv ku všetkým aktívam podniku alebo ich časti;

b) práv alebo zmlúv, ktoré umožňujú vykonávať rozhodujúci vplyv na zloženie, hlasovanie alebo rozhodovanie orgánov podniku.

3. Kontrolu získavajú osoby alebo podniky, ktoré:

a) majú práva alebo majú nárok na práva [sú nositeľmi práv alebo oprávnenými subjektmi – *neoficiálny preklad*] na základe príslušných zmlúv; alebo

b) hoci nemajú takéto práva alebo nárok na práva [hoci nie sú nositeľmi práv alebo oprávnenými subjektmi – *neoficiálny preklad*] na základe takýchto zmlúv, majú právomoc vykonávať práva z nich odvodené [vyplývajúce – *neoficiálny preklad*].

...“

9 Článok 21 uvedeného nariadenia, nazvaný „Uplatňovanie nariadenia a príslušnosť“, znie:

„1. Výlučne toto nariadenie sa uplatňuje na koncentrácie podľa článku 3 a nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 [zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 [CE] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205)], [č. 1017/68, 4056/86 a 3975/87] sa neuplatňujú, okrem pokiaľ ide o spoločné podniky, ktoré nemajú význam pre celé

Spoločenstvo a ktorých cieľom alebo účinkom je koordinácia súťažného správania nezávislých podnikov.

2. Komisia je výlučne príslušná prijímať rozhodnutia podľa tohto nariadenia, pričom tieto sú preskúmateľné Súdnym dvorom.

3. Žiaden členský štát neuplatňuje svoje vnútroštátne právne predpisy hospodárskej súťaže na koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo.

...“

10 Článok 22 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, nazvaný „Postúpenie Komisii“, stanovuje:

„1. Jeden alebo viaceré členské štáty môžu požiadať Komisiu o posúdenie koncentrácie podľa článku 3, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1, ale ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a hrozí, že značne ovplyvní hospodársku súťaž na území členského štátu alebo štátov, ktoré podávajú žiadosť.

Takáto žiadosť sa podáva v lehote najneskôr 15 pracovných dní odo dňa oznámenia koncentrácie, alebo ak oznámenie nie je potrebné, odo dňa, kedy sa inak o nej príslušné členské štáty dozvedeli.“

Nariadenie č. 1/2003

11 Článok 3 nariadenia č. 1/2003, nazvaný „Vzťah medzi článkami [101] a [102 ZFEÚ] a vnútroštátnym súťažným právom“, stanovuje:

„1. ... „Ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov alebo vnútroštátne súdy uplatňujú vnútroštátne súťažné právo na akékoľvek zneužitie zakázané článkom [102 ZFEÚ], uplatnia aj článok [102 ZFEÚ].

2. ... Členským štátom sa týmto nariadením nezabráňuje prijímať a uplatňovať prísnejšie vnútroštátne právne predpisy na ich území, ktoré zakazujú alebo trestajú jednostranné konanie podnikov.

3. Bez dopadu na všeobecné zásady a iné ustanovenia práva [Únie], odseky 1 a 2 neplatia, keď orgány hospodárskej súťaže alebo vnútroštátne súdy členských štátov uplatňujú vnútroštátne právne predpisy o kontrole fúzií...“

12 Článok 5 prvý odsek tohto nariadenia stanovuje, že „orgány hospodárskej súťaže členských štátov majú právomoc na uplatňovanie [článkov 101 a 102 ZFEÚ] v jednotlivých prípadoch“ a na tento účel môžu prijímať rozhodnutia, ktorými sa i) nariaďuje skončenie porušovania, ii) nariaďuje dočasné opatrenia, iii) prijímajú záväzky a iv) ukladajú pokuty, pravidelné penále alebo iné sankcie podľa vnútroštátneho práva.

Francúzske právo

- 13 Podľa článku L. 420-2 code de commerce (Obchodný zákonník):

„Za podmienok uvedených v článku L. 420-1 sa zakazuje zneužívanie dominantného postavenia podnikom alebo skupinou podnikov na vnútornom trhu alebo na jeho podstatnej časti. Takéto zneužívanie môže spočívať najmä v odmietnutí predaja, viazanom predaji alebo diskriminačných podmienkach predaja, ako aj v ukončení existujúcich obchodných vzťahov len z toho dôvodu, že sa zmluvná strana odmietne podrobiť neprimeraným obchodným podmienkam.

Okrem iného je zakázané zneužívanie stavu hospodárskej závislosti podnikom alebo skupinou podnikov, v ktorej sa voči podniku alebo skupine podnikov nachádza odberateľ alebo dodávateľ, vtedy, ak môže toto zneužívanie ovplyvniť fungovanie alebo štruktúru hospodárskej súťaže. Toto zneužívanie môže spočívať najmä v odmietnutí predaja, viazanom predaji, v diskriminačných praktikách uvedených v článkoch L. 442-1 až L. 442-3 alebo v dohodách o sortimente.“

- 14 Článok L. 490-9 Obchodného zákonníka stanovuje:

„Na účely uplatňovania článkov [101] až [103 ZFEÚ] majú minister hospodárstva a úradníci, ktorých tento určil alebo poveril v súlade s ustanoveniami tejto knihy, na jednej strane a Úrad pre hospodársku súťaž na druhej strane príslušné právomoci, ktoré im priznávajú články tejto knihy a nariadenia [č. 139/2004], ako aj nariadenie [č. 1/2003]. Procesné pravidlá upravené v týchto textoch sa vzťahujú na tieto právomoci.“

- 15 Francúzske právo okrem toho upravuje konanie o povinnej kontrole koncentrácií *ex ante* za podmienok stanovených v Obchodnom zákonníku, pričom článok L. 430-1 tohto zákonníka vymedzuje, čo je koncentrácia, a článok L. 430-2 stanovuje limity obratu, od ktorých sa uplatňuje vnútroštátna kontrola koncentrácií.

- 16 Článok L. 430-9 Obchodného zákonníka okrem toho stanovuje, že: „Úrad pre hospodársku súťaž môže v prípade zneužitia dominantného postavenia alebo stavu hospodárskej závislosti odôvodneným rozhodnutím nariadiť danému podniku alebo skupine podnikov, aby v určenej lehote zmenili, doplnili alebo vypovedali všetky zmluvy a všetky úkony, na základe ktorých vznikla koncentrácia ekonomickej sily, ktorá umožnila zneužitie, aj keď tieto úkony boli predmetom konania upraveného v tejto hlave“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 17 Dňa 13. októbra 2016 získala Télédiffusion de France (TDF), ktorá vo Francúzsku poskytuje služby digitálneho terestriálneho televízneho (DTT) vysielania, výlučnú kontrolu nad spoločnosťou Itas, ktorá tiež pôsobí v sektore DTT vysielania, a to tak, že nadobudla všetky akcie tejto spoločnosti.
- 18 Transakcia nadobudnutia spoločnosti Itas, nedosahujúca limity vymedzené v článku 1 nariadenia č. 139/2004 a v článku L. 430-2 Obchodného zákonníka, nebola predmetom oznámenia ani preskúmania z dôvodu predbežnej kontroly koncentrácií. Pri tejto transakcii nedošlo ani k postúpeniu na posúdenie Komisii na základe článku 22 nariadenia č. 139/2004.

- 19 Dňa 15. novembra 2017 Towercast, spoločnosť poskytujúca služby DTT vysielania vo Francúzsku, podala na Úrad pre hospodársku súťaž sťažnosť týkajúcu sa postupu uskutočňovaného v sektore bezdrôtového terestriálneho vysielania. Towercast tvrdila, že prevzatie kontroly nad spoločnosťou Itas spoločnosťou TDF 13. októbra 2016 predstavuje zneužitie dominantného postavenia, keďže bráni hospodárskej súťaži na dodávateľskom aj odberateľskom veľkoobchodnom trhu DTT vysielania tým, že významne posilňuje dominantné postavenie spoločnosti TDF na týchto trhoch.
- 20 Dňa 25. júna 2018 bolo spoločnostiam TDF infrastructure a TDF infrastructure Holding, ako aj spoločnostiam Tivana France Holdings, Tivana Midco a Tivana Topco (ďalej spoločne ako „Tivana“) zaslané oznámenie o výhradách, v ktorom im bolo vytýkané, že „13. októbra 2016 ako spoločnosti tvoriace jeden podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže zneužili dominantné postavenie, ktoré mal tento podnik na veľkoobchodnom odberateľskom trhu služieb DTT vysielania tým, že prevzali výlučnú kontrolu nad skupinou Itas“, pričom tento postup mohol mať za následok bránenie, obmedzenie alebo narušenie hospodárskej súťaže na veľkoobchodnom odberateľskom trhu služieb šírenia DTT, čo je postup zakázaný článkom L.420-2 Obchodného zákonníka a článkom 102 ZFEÚ.
- 21 Rozhodnutím č. 20-D-01 zo 16. januára 2020 Úrad pre hospodársku súťaž rozhodol, že výhrada oznámená spoločnostiam skupiny TDF nebola preukázaná a že neexistujú dôvody na pokračovanie v predmetnom konaní. Tento orgán, ktorý uplatnil inú analýzu, než bola analýza uplatnená jeho vyšetrovacími útvarmi, v podstate konštatoval, že prijatím nariadenia č. 4064/89 sa vytvorila jasná deliaca čiara medzi kontrolou koncentrácií a kontrolou protisúťažných postupov a že nariadenie č. 139/2004, ktoré uvedené nariadenie nahradilo, sa uplatňuje výlučne na tie koncentrácie, ktoré sú vymedzené v článku 3 tohto nariadenia, a v jeho dôsledku sa uplatnenie článku 102 ZFEÚ na koncentráciu v prípade, že nedošlo k zneužívajúcemu správaniu dotknutého podniku, ktoré by bolo oddeliteľné od tejto koncentrácie, stalo bezpredmetným.
- 22 Dňa 9. marca 2020 podala Towercast proti tomuto rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 23 Na podporu tejto žaloby sa Towercast opiera o rozsudok z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia (6/72, EU:C:1973:22), pričom tvrdí, že týmto rozsudkom Súdny dvor rozhodol, že Komisia v súlade s právnymi predpismi môže na koncentrácie medzi podnikmi uplatniť článok 86 Zmluvy EHS (zmenený na článok 82 ES, teraz článok 102 ZFEÚ). Towercast sa domnieva, že zásady uvedené v tomto rozsudku sú stále relevantné. Zavedenie predbežnej kontroly koncentrácií na základe nariadení č. 4064/89 a 139/2004 nemá za dôsledok to, že by sa uplatnenie článku 102 ZFEÚ na koncentráciu, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo, stalo bezpredmetným. Nariadenie č. 139/2004 sa uplatňuje výlučne na koncentrácie, ktoré patria do jeho pôsobnosti, to znamená na koncentrácie, ktoré majú význam pre celé Spoločenstvo alebo ktoré Komisii na posúdenie postúpili vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže. Táto spoločnosť sa odvoláva na priamy účinok článku 102 ZFEÚ a pokiaľ ide o koncentrácie, ktoré nedosahujú limity, dožaduje sa následnej kontroly zlučiteľnosti s týmto článkom.
- 24 Úrad pre hospodársku súťaž v konaní pred vnútroštátnym súdom zotrváva na analýze, ktorú uviedol vo svojom rozhodnutí, najmä pokiaľ ide o rozsah judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia (6/72, EU:C:1973:22), ktorá sa podľa jeho názoru od vytvorenia osobitného režimu kontroly uplatniteľného na koncentrácie stala bezpredmetnou. Domnieva sa, že takto zavedený mechanizmus už zo svojej podstaty vylučuje následné preskúmanie uplatňujúce sa na protisúťažné postupy. Tvrdí, že článok 3 nariadenia

č. 139/2004 vymedzuje koncentrácie na základe vecného kritéria, bez odkazu na limity stanovené v článku 1 tohto nariadenia, a teda že jeho pôsobnosť nemôže byť obmedzená na koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo, ktoré tieto limity presahujú.

- 25 Vnútroštátny súd uvádza, že článok 102 ZFEÚ je ustanovením, ktoré má priamy účinok a ktorého uplatnenie nie je podmienené predchádzajúcim prijatím procesného nariadenia. Poznomenáva tiež, že v odôvodnení 7 nariadenia č. 139/2004 sa spresňuje, že „články [101 a 102 ZFEÚ], napriek tomu, že sa podľa judikatúry Súdneho dvora vzťahujú na určité druhy koncentrácií, nie sú dostatočné na kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa Zmluvy“. Preto si kladie otázku, či sa vylúčenie stanovené v článku 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 uplatňuje aj na koncentrácie, ktoré neboli predmetom žiadnej predbežnej kontroly.
- 26 Vnútroštátny súd poznamenáva, že hoci Súdny dvor v rozsudku zo 7. septembra 2017, Austria Asphalt (C-248/16, EU:C:2017:643), uviedol, že nariadenie č. 139/2004 sa výlučne uplatňuje na tie koncentrácie, ktoré sú vymedzené v článku 3 tohto nariadenia, na ktoré sa nariadenie č. 1/2003 v zásade neuplatňuje, Súdny dvor nevysvetlil, aké výnimky z tejto zásady by mohli existovať, a nevyjadril sa k tomu, či výklad, ktorý bol podaný v rozsudku z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia (6/72, EU:C:1973:22), sa stále môže uplatniť, a to konkrétne na koncentrácie nedosahujúce limity pre povinnú kontrolu, ktoré neboli predmetom žiadnej analýzy v rámci povinnej predbežnej kontroly, a ani žiadnej žiadosti o postúpenie Komisii na základe článku 22 nariadenia č. 139/2004.
- 27 Vnútroštátny súd usudzuje, že pretrváva pochybnosť, pokiaľ ide o to, ako treba vykladať uvedené ustanovenia týkajúce sa nemožnosti „v zásade“ autonómne uplatniť pravidlá hospodárskej súťaže vyplývajúce z primárneho práva na koncentráciu, ktorá, tak ako v predmetnom prípade, po prvé môže spĺňať definíciu uvedenú v článku 3 nariadenia č. 139/2004, po druhé pri nej nebola uskutočnená žiadna preventívna kontrola, a to tak na základe práva Únie, ako ani na základe vnútroštátneho práva uplatniteľného na koncentrácie, a po tretie teda z dôvodu, že takáto koncentrácia nedosahuje limity pre predbežnú kontrolu, pri nej vôbec nehrozí kumulatívne uplatňovanie nariadení č. 139/2004 a 1/2003 alebo rozpor vyplývajúci z dvojitej analýzy, predbežnej aj následnej.
- 28 Tento súd okrem toho uvádza, že článok 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 sa v jednotlivých členských štátoch uplatňuje rôznym spôsobom.
- 29 Za týchto okolností Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 21 ods. 1 nariadenia [č. 139/2004] vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby koncentrácia, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 už citovaného nariadenia, nedosahuje limity stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Európskej komisii podľa článku 22 uvedeného nariadenia, bola vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž považovaná za zneužitie dominantného postavenia, zakázané článkom 102 ZFEÚ, vzhľadom na štruktúru hospodárskej súťaže na vnútroštátnom trhu?“

O prejudiciálnej otázke

- 30 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou pýta, či sa má článok 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby koncentrácia podnikov, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 tohto nariadenia, nedosahuje limity stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Komisii podľa článku 22 uvedeného nariadenia, bola vnútroštátnym orgánom pre hospodársku súťaž považovaná za zneužitie dominantného postavenia, zakázané článkom 102 ZFEÚ, vzhľadom na štruktúru hospodárskej súťaže na vnútroštátnom trhu.
- 31 Podľa ustálenej judikatúry vyžaduje výklad ustanovenia práva Únie zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj kontext, do ktorého patrí, ako aj ciele a účel, ktorý sleduje akt, ktorého je súčasťou. Genéza ustanovenia práva Únie môže tiež poskytnúť informácie relevantné pre jeho výklad [rozsudok z 25. júna 2020, A a i., (Veterné elektrárne v Aalter a Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, bod 37, ako aj citovaná judikatúra].
- 32 Pokiaľ ide v prvom rade o znenie článku 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, vyplýva z neho, že „výlučne toto nariadenie sa uplatňuje na koncentrácie podľa článku 3“, na ktoré sa nariadenie č. 1/2003 v zásade neuplatňuje.
- 33 Cieľom článku 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 je tak upraviť pôsobnosť tohto nariadenia, pokiaľ ide o preskúvanie koncentrácií, vo vzťahu k pôsobnosti iných aktov sekundárneho práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže.
- 34 Preskúvanie znenia tohto ustanovenia však nedáva odpoveď na otázku, či sa ustanovenia primárneho práva, a predovšetkým článok 102 ZFEÚ, naďalej uplatňujú na koncentráciu podnikov v zmysle článku 3 nariadenia č. 139/2004, a to najmä v prípade, o ktorý ide vo veci samej, že predmetná koncentrácia jednak nedosiahla limity pre kontrolu stanovené právom Únie, ako ani vnútroštátnymi právnymi predpismi, a jednak nebola postúpená na posúdenie Komisii na základe článku 22 tohto nariadenia, a teda že nebola vykonaná žiadna predbežná kontrola z hľadiska práva v oblasti koncentrácií.
- 35 Pokiaľ ide ďalej o genézu článku 21 ods. 1 uvedeného nariadenia, toto ustanovenie, ktoré *mutatis mutandis* preberá obsah článku 22 nariadenia č. 4064/89, ktorý sa uplatňoval predtým, odráža vôľu normotvorcu Únie, pripomenutú v odôvodnení 7 druhého uvedeného nariadenia, spresniť, že ostatné nariadenia, ktorými sa vykonáva právo hospodárskej súťaže, sa v zásade prestávajú uplatňovať na všetky koncentrácie, to znamená tak na koncentrácie, ktoré predstavujú zneužitie dominantného postavenia, ako aj na koncentrácie, ktoré dotknutým podnikom dávajú moc zabraňovať účinnej hospodárskej súťaži na vnútornom trhu.
- 36 Napokon, pokiaľ ide o ciele a všeobecnú štruktúru nariadenia č. 139/2004, treba uviesť, že tak ako sa uvádza v jeho odôvodnení 5, cieľom tohto nariadenia je zabezpečiť, aby reorganizácie podnikov, predovšetkým v podobe koncentrácií, trvalo nenarušili hospodársku súťaž. Preto musí právo Únie obsahovať ustanovenia o takých formách koncentrácie, ktoré by mohli značne narušiť účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu alebo na jeho podstatnej časti. Zámerom normotvorcu Únie bolo v tejto súvislosti spresniť, že nariadenie č. 139/2004 je jediným procesným nástrojom, ktorý sa uplatňuje na predbežné a centralizované preskúvanie koncentrácií a ktorý, tak ako sa uvádza v odôvodnení 6 tohto nariadenia, má umožniť účinnú kontrolu všetkých koncentrácií

z hľadiska ich vplyvu na štruktúru hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. septembra 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, bod 21, a z 31. mája 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, bod 41).

- 37 Hoci na základe systému „jednostupňového konania“, ktorý bol zavedený týmto nariadením, predstavuje toto nariadenie osobitný procesný nástroj, ktorý sa má uplatňovať výlučne na koncentrácie podnikov, pri ktorých dochádza k významným štrukturálnym zmenám, ktorých dopad na trh prekračuje štátne hranice ktoréhokoľvek členského štátu, tak ako to vyplýva z odôvodnenia 8 uvedeného nariadenia, nemožno z toho vyvodzovať, že zámerom tohto normotvorcu bolo to, aby sa kontrola koncentrácie uskutočnená na vnútroštátnej úrovni z hľadiska článku 102 ZFEÚ stala bezpredmetnou.
- 38 V odôvodnení 7 nariadenia č. 139/2004 sa tak uvádza, že „články [101] a [102 ZFEÚ] napriek tomu, že sa... vzťahujú..., nie sú dostatočné na kontrolu všetkých činností, ktoré sa môžu ukázať ako nezlučiteľné so systémom nenarušenej hospodárskej súťaže podľa Zmluvy“.
- 39 Z tohto posledného ustanovenia vyplýva, že nariadenie č. 139/2004, ktoré ani zďaleka nezbavuje príslušné orgány členských štátov možnosti uplatňovať ustanovenia Zmluvy v oblasti hospodárskej súťaže na také koncentrácie, ktoré sú vymedzené v článku 3 uvedeného nariadenia, je súčasťou súboru právnych predpisov vykonávajúcich články 101 a 102 ZFEÚ, ako aj zavádzajúcich systém kontroly, ktoré majú zabezpečiť, aby hospodárska súťaž nebola narušená na vnútornom trhu Únie (rozsudky zo 7. septembra 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, bod 31, a z 31. mája 2018, Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, bod 55).
- 40 Treba tiež pripomenúť, že s cieľom odstrániť nedostatky v systéme ochrany pred narušeniami hospodárskej súťaže, ktoré môžu byť dôsledkom reštrukturalizácií podnikov, bolo toto nariadenie prijaté na základe článku 83 ES (teraz článok 103 ZFEÚ), ktorý sa týka nariadení alebo smerníc, ktoré môžu byť prijaté na účely uplatňovania zásad uvedených v článkoch 101 a 102 ZFEÚ, ako aj článku 308 ES (teraz článok 352 ZFEÚ), podľa ktorého si Únia môže udeliť dodatočné právomoci konať potrebné na dosiahnutie svojich cieľov. Hoci fungovanie a štruktúra ochrany, ktorú poskytuje právo Únie proti narušeniam hospodárskej súťaže prípadne vzniknutým v dôsledku koncentrácií, svedčia z dôvodov právnej istoty v prospech prednostného uplatnenia mechanizmu predbežnej kontroly tých koncentrácií, ktoré sú vymedzené v článku 3 nariadenia č. 139/2004, uvedené predsa len nemôže vylúčiť možnosť orgánu hospodárskej súťaže za určitých okolností posudzovať koncentráciu z hľadiska článku 102 ZFEÚ.
- 41 Zo štruktúry nariadenia č. 139/2004 tak vyplýva, že napriek tomu, že toto nariadenie zavádza predbežnú kontrolu koncentrácií s významom pre celé Spoločenstvo, nevylučuje následnú kontrolu koncentrácií, ktoré tento limit nedosahujú. Hoci je pravda, že článok 3 tohto nariadenia obsahuje vecné vymedzenie koncentrácie podniku bez toho, aby sa v ňom uvádzali limity zmienené v tomto nariadení, dané nariadenie treba vykladať s ohľadom na jeho kontext, a predovšetkým na jeho článok 1 a odôvodnenia 7 a 9. Z toho vyplýva jednak to, že uvedené nariadenie sa uplatňuje iba na koncentrácie s významom pre celé Spoločenstvo, a jednak že sa pripúšťa, že určité koncentrácie môžu zároveň uniknúť predbežnej kontrole a byť predmetom následnej kontroly.
- 42 Výklad, ktorý v predmetnom prípade zastávajú Úrad pre hospodársku súťaž, Tivana a TDF, ako aj francúzska a holandská vláda, v konečnom dôsledku znamená vylúčenie priamej uplatniteľnosti ustanovenia primárneho práva z dôvodu prijatia aktu sekundárneho práva upravujúceho určité správanie podnikov na trhu.

- 43 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 102 ZFEÚ sa zakazuje akékoľvek zneužívanie dominantného postavenia na vnútornom trhu či jeho podstatnej časti jedným alebo viacerými podnikateľmi ako nezlučiteľné s vnútorným trhom, ak sa tým môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.
- 44 Je ustálené, že tento článok je ustanovením, ktoré má priamy účinok a ktorého uplatnenie nie je podmienené predchádzajúcim prijatím procesného nariadenia. Z uvedeného článku vyplývajú vo vzťahu k osobám podliehajúcim súdnej právomoci práva, ktoré vnútroštátne súdy musia chrániť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 2019, Skanska Industrial Solutions a i., C-724/17, EU:C:2019:204, bod 24, ako aj citovanú judikatúru).
- 45 V tejto súvislosti je tiež dôležité uviesť, že zo zneužitia dominantného postavenia nemôže žiadnym spôsobom existovať žiadna výnimka. Takéto zneužitie je jednoducho Zmluvou zakázané. V konkrétnych prípadoch prináleží príslušným vnútroštátnym orgánom alebo Komisii vyvodiť z tohto zákazu dôsledky v rámci výkonu svojich právomocí (rozsudok z 11. apríla 1989, Saeed Flugreisen a Silver Line Reisebüro, 66/86, EU:C:1989:140, bod 32).
- 46 Pokiaľ ide o zoznam postupov a správání uvedených v článku 102 ZFEÚ, Súdny dvor rozhodol, že tento zoznam nie je taxatívny, a teda že v rámci výpočtu zneužívajúcich postupov uvedeného v tomto ustanovení nie sú uvedené úplne všetky spôsoby zneužitia dominantného postavenia, ktoré právo Únie zakazuje (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia, 6/72, EU:C:1973:22, bod 26, a zo 17. februára 2011, TeliaSonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, bod 26).
- 47 Tak ako zdôraznila Komisia, neuplatniteľnosť nariadenia č. 1/2003, a predovšetkým jeho článku 5, ktorý sa týka právomoci orgánov hospodárskej súťaže členských štátov uplatňovať články 101 a 102 ZFEÚ na koncentrácie vymedzené v článku 3 nariadenia č. 139/2004, nemôže viesť k tomu, že sa vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže zakáže uplatniť na koncentrácie článok 102 ZFEÚ.
- 48 Bez ohľadu na zásadu výlučného uplatnenia nariadenia č. 139/2004 na koncentrácie, uvedenú v článku 21 ods. 1 tohto nariadenia, sa totiž na koncentrácie, ktoré nemajú význam pre celé Spoločenstvo, uplatňuje práve procesné právo členských štátov.
- 49 Je pravda, že v rozsudku z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia (6/72, EU:C:1973:22), bolo uplatnenie článku 86 Zmluvy o EHS (zmeneného na článok 82 ES, teraz článok 102 ZFEÚ) v osobitnom kontexte koncentrácií použité a vnímané ako zmiernenie dopadov neexistencie akéhokoľvek výslovného ustanovenia o kontrole týchto koncentrácií v Zmluve o EHS. Vzhľadom na uvedené po nadobudnutí účinnosti autonómnych ustanovení týkajúcich sa kontroly koncentrácií, tak ako sú tieto v súčasnosti stanovené v nariadení č. 139/2004, sa uplatňovanie procesných pravidiel týkajúcich sa vykonávania článkov 81 a 82 ES (teraz články 101 a 102 ZFEÚ), ktoré boli najprv stanovené v nariadení č. 17 a neskôr v nariadení č. 1/2003, stalo bezpredmetným.
- 50 Nariadenie č. 139/2004 tak nemôže brániť tomu, aby koncentrácia, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo, akou je aj koncentrácia vo veci samej, mohla byť predmetom kontroly zo strany vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže a vnútroštátnych súdov na základe priameho účinku článku 102 ZFEÚ, pričom sa uplatnia ich vlastné procesné pravidlá.

- 51 Zákaz uvedený v článku 102 ZFEÚ je totiž dostatočne jasný, presný a bezpodmienečný, a teda nie je potrebná norma sekundárneho práva, ktorá by výslovne stanovila alebo umožnila jeho uplatňovanie vnútroštátnymi orgánmi a súdmi.
- 52 Z uvedeného vyplýva, že na koncentráciu, ktorá nedosahuje limity pre predbežnú kontrolu stanovené v nariadení č. 139/2004 a v uplatniteľnom vnútroštátnom práve, sa môže uplatniť článok 102 ZFEÚ, ak sú splnené podmienky stanovené v tomto článku na preukázanie existencie zneužitia dominantného postavenia. Orgánu, ktorému je vec predložená, prináleží predovšetkým overiť, že nadobúdateľ, ktorý má dominantné postavenie na danom trhu a ktorý prevzal kontrolu nad iným podnikom na tomto trhu, týmto správaním podstatne narušil hospodársku súťaž na uvedenom trhu. V tejto súvislosti samotné konštatovanie o posilnení postavenia podniku nestačí na to, aby sa toto dalo kvalifikovať ako zneužitie, pretože je potrebné preukázať, že takto dosiahnutý stupeň dominancie podstatne narušuje hospodársku súťaž, to znamená ponecháva len tie podniky, ktoré sú, pokiaľ ide o ich správanie, závislé od dominantného podniku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. februára 1973, Europemballage a Continental Can/Komisia, 6/72, EU:C:1973:22, bod 26, ako aj zo 16. marca 2000, Compagnie maritime belge transports a i./Komisia, C-395/96 P a C-396/96 P, EU:C:2000:132, bod 113).
- 53 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 21 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby koncentrácia podnikov, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 tohto nariadenia, nedosahuje limity stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Komisii podľa článku 22 uvedeného nariadenia, bola orgánom pre hospodársku súťaž členského štátu považovaná za zneužitie dominantného postavenia, zakázané článkom 102 ZFEÚ, vzhľadom na štruktúru hospodárskej súťaže na vnútroštátnom trhu.

O obmedzení časových účinkov tohto rozsudku

- 54 TDF a Tivana vo svojich písomných a ústnych pripomienkach požiadali Súdny dvor o obmedzenie časových účinkov tohto rozsudku v prípade, že by Súdny dvor mal rozhodnúť, že koncentrácia, ktorá nepresahuje limity pre kontrolu koncentrácií a ktorá nebola postúpená na posúdenie Komisii na základe článku 22 nariadenia č. 139/2004, môže byť posudzovaná z hľadiska článku 102 ZFEÚ.
- 55 Na podporu svojho návrhu TDF a Tivana v podstate tvrdia, že takýto rozsudok by mal závažné dôsledky z hľadiska právnej istoty nielen pre ne, ale aj pre všetky podniky, ktoré v dobrej viere uskutočnili koncentrácie nedosahujúce limity, t. j. koncentrácie, ktoré by do budúcnosti mohli byť napadnuté pred vnútroštátnymi orgánmi alebo súdmi na základe článku 102 ZFEÚ.
- 56 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou výklad pravidla práva Únie, ktorý podáva Súdny dvor v rámci výkonu svojej právomoci podľa článku 267 ZFEÚ, objasňuje a spresňuje význam a dosah tohto pravidla tak, ako sa má alebo sa malo chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudlo účinnosť. Z toho vyplýva, že takto vykladané pravidlo súd môže a má uplatňovať na právne vzťahy vzniknuté a založené pred vyhlásením rozsudku rozhodujúceho o návrhu na výklad, pokiaľ sú okrem iného splnené podmienky umožňujúce predložiť príslušným súdom spor týkajúci sa uplatnenia tohto pravidla [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 73 a citovaná judikatúra].

- 57 Súdny dvor môže iba úplne výnimočne prostredníctvom uplatnenia všeobecnej zásady právnej istoty, ktorá je vlastná právnemu poriadku Únie, pristúpiť k obmedzeniu možnosti akejkoľvek dotknutej osoby dovolávať sa ustanovenia, ktoré vyložil, s cieľom spochybniť právne vzťahy, ktoré vznikli v dobrej viere. Na to, aby sa rozhodlo o takom obmedzení, je nevyhnutné, aby boli splnené dve podstatné kritériá, ktorými sú dobrá viera dotknutých osôb a riziko vážnych ťažkostí [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 74 a citovaná judikatúra].
- 58 V predmetnom prípade, pokiaľ ide v prvom rade o kritérium týkajúce sa dobrej viery dotknutých osôb, treba konštatovať, že výklad práva Únie, ktorý podal Súdny dvor v tomto rozsudku, zapadá do rámca ustálenej judikatúry Súdneho dvora a ustálenej judikatúry Všeobecného súdu týkajúcej sa priameho účinku článku 102 ZFEÚ a dôsledkov s ním spojených. TDF a Tivana nemôžu dôvodne tvrdiť, že mohli mať očakávanie, že koncentrácia, o ktorú ide vo veci samej, nebude preskúmaná z hľadiska článku 102 ZFEÚ, a to z dôvodu objektívnej a značnej neistoty, pokiaľ ide o právny dosah tohto článku Zmluvy o FEÚ.
- 59 V druhom rade treba uviesť, že ani návrh na začatie prejudiciálneho konania, ani pripomienky predložené Súdnemu dvoru neobsahujú skutočnosť, ktorou by sa dalo preukázať, že výklad podaný Súdnym dvorom v tomto rozsudku prináša nebezpečenstvo vážnych ťažkostí, keďže neexistuje presný údaj o počte právnych vzťahov, ktoré môžu byť ovplyvnené týmto výkladom.
- 60 Okrem toho sa výklad práva Únie, ktorý podal Súdny dvor v tomto rozsudku, týka možnosti vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže preskúmať z hľadiska článku 102 ZFEÚ koncentráciu, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 nariadenia č. 139/2004, nedosahuje limity stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Komisii podľa článku 22 tohto nariadenia. Takýto výklad nevyhnutne neznamená, že by hrozilo spochybnenie takejto koncentrácie, čím by došlo k zásahu do vlastníckeho práva a vzniku značných finančných dôsledkov.
- 61 Preto nemožno považovať za preukázanú ani existenciu rizika vážnych ťažkostí, ktoré by mohli odôvodniť obmedzenie časových účinkov tohto rozsudku.
- 62 Za týchto okolností nie je opodstatnené obmedziť časové účinky tohto rozsudku.

O trovách

- 63 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 21 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni tomu, aby koncentrácia podnikov, ktorá nemá význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 tohto nariadenia, nedosahuje limity stanovené vnútroštátnym právom pre vykonanie povinnej predbežnej kontroly a nebola postúpená na posúdenie Európskej komisii podľa článku 22 uvedeného nariadenia, bola orgánom pre hospodársku súťaž členského štátu považovaná za zneužitie dominantného postavenia, zakázané článkom 102 ZFEÚ, vzhľadom na štruktúru hospodárskej súťaže na vnútroštátnom trhu.

Podpisy